

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΗΡΥΓΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά ποῦμε δύο λόγια γιά τήν ἐσωτερική μας κατάσταση, πού συνήθως εἶναι κατάσταση ταραχῆς καί ἀκατάστατων λογισμῶν.

Μετά τό θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καί τῶν δύο ἰχθύων, ὁ Χριστός ἀνάγκασε τούς μαθητές νά μποῦν στό πλοῖο καί νά πᾶνε πρῖν ἀπό Ἐκεῖνον στήν ἀπέναντι ὄχθη, ἕως ὅτου διαλύσει τόν κόσμο. Καί ἀφοῦ διέλυσε τόν κόσμο ἀνέβηκε στό ὄρος γιά νά προσευχηθεῖ μόνος Του. Καί ὅταν βράδυνασε ἦταν ἐκεῖ μόνος Του. Τό πλοιάριο βρισκόταν ἤδη στό μέσο τῆς λίμνης καί πάλευε μέ τά κύματα, διότι ὁ ἄνεμος ἦταν ἀντίθετος. Κατά τήν τέταρτη νυχτερινή βάρδια ἤρθε κοντά τους ὁ Ἰησοῦς περπατώντας πάνω στήν θάλασσα. Ὅταν οἱ μαθητές Τόν εἶδαν νά βαδίζει πάνω στήν θάλασσα ταραχτήκαν, λέγοντας, ὅτι εἶναι φάντασμα, καί ἄρχισαν νά φωνάζουν. Ὁ Χριστός τότε τούς μίλησε λέγοντας· «ἔχετε θάρρος, ἐγώ εἶμαι, μή φοβᾶστε». Τότε Τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Πέτρος λέγοντας· «Κύριε ἂν εἶσαι ἐσύ, τότε δῶσε μου διαταγή νά ἔλθω κοντά σου πάνω στά νερά». Στήν καταφατική ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ καί ἀφοῦ κατέβηκε ἀπό τό πλοῖο ἄρχισε νά βαδίζει στά νερά. Βλέποντας τόν ἄνεμο δυνατό φοβήθηκε καί ἐπειδή ἄρχισε νά βυθίζεται φώναξε· «Κύριε σῶσε με». Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἄπλωσε τό χέρι, τόν ἔπιασε καί τοῦ λέγει· «Ὀλιγόπιστε γιατί δίστασες;».

Τήν περίπτωση αὐτή τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, πού ἐνῶ βάδιζε πάνω στά νερά βυθιζόταν, ἐρμηνεύει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγοντας, ὅτι· ὁ Χριστός τήν στιγμή ἐκείνη δέν κατέπαυσε τόν ἄνεμο, ἀλλά ἄπλωσε τό χέρι του καί ἔπιασε τόν Πέτρο, λέγοντας· «ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας;». Μέ τόν τρόπο αὐτό ὁ Χριστός ἔδειξε, ὅτι τήν μεταβολή στόν Πέτρο δέν τήν ἔκανε ἡ δύναμη τοῦ ἀνέμου, ἀλλά ἡ ὀλιγοπιστία του. Ἄν ἡ πίστη του δέν ἀσθενοῦσε, τότε εὐκολα θά μπορούσε νά ἀντιμετωπίσει τόν ἄνεμο. Ὁ Πέτρος κατακλύστηκε ἀπό λογισμούς ὀλιγοπιστίας, πού τόν ἔκαναν εὐάλωτο, καί ἄρχισε νά βυθίζεται.

Ἡ διαχείριση λοιπόν τῶν λογισμῶν εἶναι πράγματι μεγάλο καί θεμελιῶδες κεφάλαιο γιά τόν πιστό. Τήν δύνη αὐτή τῶν λογισμῶν ὅλοι μας ἔχουμε δοκιμάσει στή ζωή μας, ὅταν ὁ διάβολος μέ τήν μανία του καί τήν πονηρία του εἰσάγει μέσα μας ἕναν λογισμό εἴτε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, εἴτε ἐναντίον τῶν συνανθρώπων μας. Ἡ εὐθύνη μας ἔγκειται στό ὅτι ἀνοίγουμε κουβέντα μέ τόν λογισμό. Ἀρχίζουμε τότε νά ὑποφέρουμε, νά χάνουμε τήν εἰρήνη μας, ἔρχεται ἡ ταραχή καί φτάνουμε κάποτε ἴσως καί στήν τρέλα. Βασική ἀσκηση τῆς πνευματικῆς ζωῆς εἶναι ἡ πάλη μέ τούς λογισμούς καί βασική ἀρχή γιά τήν πάλη αὐτή εἶναι ἡ ἀποφυγή τοῦ διαλόγου μέ τόν λογισμό. Στήν πραγματικότητα ὁ διάλογος αὐτός γίνεται μέ τόν διάβολο, πού σπείρει τούς λογισμούς μέ σκοπό νά ταραξει ὅ,τι ὑπάρχει μέσα μας. Στήν προσπάθειά μας πολλές φορές νά εἰρηνεύσουμε ἀπό λογισμούς πού μᾶς βασανίζουν, ἔχουμε τήν ψευδαίσθηση ὅτι ἀλλάζοντας τό ἐξωτερικό περιβάλλον θά ἀλλάξει καί ἡ κατάσταση μέσα μας. Ὅμως, ὅπως καί στήν περίπτωση τοῦ

Αποστόλου Πέτρου, δέν ἔχει καμία σημασία τί συνθήκες ἐπικρατοῦν ἐξωτερικά, ἀλλά πόσο προετοιμασμένοι εἴμαστε ἐμεῖς μέ τήν νήψη καί τήν νοερά ἐργασία νά καταπολεμήσουμε αὐτή τήν ἐσωτερική ἀκαταστασία.

Ὁ ἄνθρωπος πού ἀγωνίζεται πνευματικά πρέπει νά προσέχει οἱ λογισμοί νά μὴν χρονίσουν μέσα του, διότι οἱ χρονίζοντες λογισμοί γίνονται ἐμπαθεῖς καί οἱ ἐμπαθεῖς λογισμοί φέρνουν τήν συγκατάθεση καί τότε ἐνεργεῖται ἡ ἁμαρτία. Ὁ νοῦς ἀποσυνδεδεμένος ἀπό τήν καρδιά πού εἶναι ἡ βάση του, ἀποβαίνει θύμα τῆς φαντασίας καί μπορεῖ νά ὀδηγηθεῖ καί στήν ἔσχατη πλάνη τῆς αὐτοθεώσεως. Εἶναι διάχυτος σέ ὅλη τήν κτίση καί σειόμενος ἀπό τίς δαιμονικές προσβολές τῶν λογισμῶν καί τῶν ἐμπαθῶν εἰκόνων. Τότε μόνο ἔχει στέρεη βάση τήν καρδιά, ὅταν αὐτή ἐνεργεῖται ἀπό τό γεγονός τῆς θείας Παρουσίας. Ἔτσι λοιπόν οἱ λογισμοί διώκονται μέ προσευχή, μέ ἐργασία καί ἀποκοπή καί καταφρόνηση τῶν αἰσθητῶν πραγμάτων. Οἱ λογισμοί ἐξαφανίζονται μέ τήν τέλεια ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ὅπως λέγει καί ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σῦρος, ἀλλά καί μέ τίς προσευχές τῶν ἁγίων πού εὐχονται γιά μᾶς.

Ὁ ἄνθρωπος πέφτει θύμα τῶν λογισμῶν, διότι ἐμπιστεύεται τήν λογική του καί ἀρχίζει διάλογο μαζί τους, προσπαθώντας νά βγεῖ νικητής. Ἄν ὅμως μάθει νά περιφρονεῖ τοὺς λογισμούς καί ἀρχίσει νά καταπιάνεται μέ τό ἔργο τῆς προσευχῆς καί τῆς προσοχῆς τῶν κινήσεων τῆς καρδιάς, τότε σύντομα θά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τήν τυραννία τῶν λογισμῶν. Ὁ γέρον Παῖσιος ἔλεγε ὅτι, ὅπως ὁ ἐχθρός, πρὶν κάνει ἐπίθεση μέ τό πυροβολικό, βομβαρδίζει μέ τήν ἀεροπορία τά ὄχυρά γιά νά τά σπάσει, ἔτσι καί ὁ διάβολος πρῶτα βομβαρδίζει μέ λογισμούς τόν ἄνθρωπο καί ὕστερα τοῦ ἐπιτίθεται. Ἄν δέν χαλάσει τόν λογισμό τοῦ ἀνθρώπου δέν ἐπιτίθεται, γιατί ὁ ἄνθρωπος ἀμύνεται μέ τόν καλό λογισμό. Ὁ ἄνθρωπος βοηθεῖται μέ τήν ἐγρήγορη καί τήν ἀδιάλειπτη προσευχή. Συμβούλευε: νά παρακολουθεῖς τόν ἑαυτό σου, νά τόν ἐλέγχεις καί νά προσπαθεῖς ὅταν ὁ ἐχθρός σοῦ φέρνει κακοὺς λογισμούς νά τοὺς διώχνεις καί νά τοὺς ἀντικαθιστᾷς μέ καλοὺς λογισμούς. Ὅταν ἀγωνίζεσαι ἔτσι θά καλλιεργηθεῖ ἡ διάθεσή σου καί θά γίνει καλή. Τότε ὁ Θεός βλέποντας τήν καλή σου διάθεση, θά συγκαταβεῖ καί θά σέ βοηθήσει, ὅποτε οἱ κακοὶ λογισμοί δέν θά βρῶσκουν μέσα σου τόπο. Θά φεύγουν καί θά ἔχεις πλέον φυσιολογικά καλοὺς λογισμούς. Θά ἀποκτήσεις μιά συνήθεια πρὸς τό καλό, θά ἔρθει ἡ καλοσύνη στήν καρδιά σου καί τότε θά φιλοξενεῖς μέσα σου τόν Χριστό.

Ἀγαπητοί, στήν τρικυμία τῶν ἐξωτερικῶν συνθηκῶν στήν ὁποία ζοῦμε, πρέπει πεισματικά νά ἀντιτάξουμε τήν ἐσωτερική μας γαλήνη. Διότι, ἂν καί ἡ ἐσωτερική μας κατάσταση εἶναι γεμάτη ταραχή καί ἀκαταστασία, τότε, ὅσο καί ἂν προσπαθήσουμε νά εἰρηνεύσουμε μέ πρόχειρα μέσα, δέν θά τά καταφέρουμε. Ἡ ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς καλεῖ νά βαδίσουμε στά κύματα καλλιεργεῖται, ἀπαιτεῖ ὅμως τήν ἐλευθερία μας καί τόν ἀγῶνα μας ἐναντίον τῶν λογισμῶν πού ἔρχονται νά μᾶς κλέψουν.